

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπὸς ἡ δὲς, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΘΑ ΕΚΔΙΔΗΤΑΙ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΗΤΟΙ

ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιστάτας μας γνωστοποιούμεν, ὅτι εἰς τὰ ἐμβάσματα τὰ ὅποια θὰ μᾶς κάμνουν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου τὸ τραπεζικὸν πεντάδραχμον θὰ τὸ λαμβάνωμεν πρὸς 30 δεκάλεπτα, καὶ ὅχι ὡς τὸ πρὶν πρὸς 3,60.

ΒΟΥΛΗ

Τί δυστύχημα! ἡ πύλη τῆς εὐτυχίας ἡ φέρουσα ἐν ἀνέσει πρὸς τὸν παράδεισον τοῦ θεωρείου μας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν κοινὴν μετὰ τὰ βουλευτικὰ Σερραφίμ καὶ Χερουβίμ, δὲν ἀνοίγεται πλέον δυστυχῶς. Ὁ ἱεχωβάς Πρόεδρος, διὰ νὰ καταστῶμεν ἄξιοι τοῦ ἀπολεσθέντος παραδείσου, μᾶς στέλλει νὰ καθαρισθῶμεν πρῶτον, μετὰ τοῦ ἀνυπομονοῦντος πλήθους καὶ τῆς στυλβούσης λόγχης καὶ τῆς ἀγρίας φυσιογνωμίας τῶν στρατιωτῶν, ἀναμένοντες ν' ἀνοίξῃ ἡ κοινὴ θύρα τῶν ἀκροατηρίων.

Εἰς Κύριος προχωρεῖ νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς μεγάλης θύρας· ἐκκλητῆρ τὸν ἐμποδίζει.

Ὁ Κύριος. Εἶμαι δημοσιογράφος.

Ὁ κλητῆρ. Ἰσα ἴσα!

Μὲ ἄλλους λόγους ὁ ἱεχωβάς δὲν θέλει πλέον νὰ εἰσερχόμεθα ἀπὸ ἔμπροσθά, μᾶς θέλει ἀπὸ πίσω.

Καὶ μολαταῦτα δὲν εἶναι μόνον τῶν Κυριῶν τὸ θεωρεῖον παραδείσιον, τὸ ὅποιον δέχεται τόσους ἀπτέρυγας ἀγγέλους· καὶ τὸ ἰδικόν μας, μετὰ ὅλους τοὺς ἐκτοξευθέντας προεδρικοὺς κεραυνούς, οὐράνιον μένει, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃς αὐτὰ ν' ἀκούς, μάτια νὰ βλέπῃς, καὶ ἐνίοτε χαρτὶ νὰ σημειώνης καὶ μετὰ νότας μουσικῆς, τὰ κελαδῆματα τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων ἐκεῖ μέσα.

Ἀπόλαυσις :

Ὁ Θανάσης Πετμεζᾶς καὶ ὁ Στεφανίδης, ποταμοὶ εὐγλωττίας, ἀμφισβητοῦντες πρὸς ἀλλήλους τὰς πηγὰς των.

Στεφανίδης. Ἦντλησας ἀπὸ βρομερὰν πηγὴν ὅσα λές.

Πετμεζᾶς. Σὺ κυλίσσαι αἰωνίως ἐπὶ τῇ βρῶμα.

Στεφανίδης. Βρωμιάρης εἶσαι σὺ καὶ παλῆανθρωπος.

Πετμεζᾶς. Τοῦ δείχνει τὴ γροθιά του.

Στεφανίδης. Ἐτοιμάζεται κι' ἐκεῖνος νὰ τοῦ δείξῃ... τὸν Στεφανίδη του . . .

Ἀπόλαυσις :

Ὁ ζουρνᾶς τοῦ Μίληση, διακόπτει τὴ φλογέρα τοῦ Καλλιγᾶ, μὲ τέτοια ξεφωνητά :

— Εἶσαι στρουθοκάμηλος !

Καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτόν :

Bis, κύριε *Νικηφόρε*, **bis** !

Ἀπόλαυσις :

Νὰ ἀκούετε τὸν Γεωργιάδην τῆς Θεσσαλίας νὰ λέγῃ, πανηγυρίζων τὸν προϋπολογισμόν τῆς Κυβερνήσεως :

— Ἐξαφανίζεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, εἰς ἣν ὑπόσχεται νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ ὁ **Μωϋσῆς** Καλλιγᾶς !

Ἦρξαι ἐμπνευσις διὰ τὴν μολυβδίδα τοῦ *Ἀσμοδαίου*.

Ὁ Μπουλελᾶς, διακόπτει τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, διὰ νὰ φωνάξῃ :

— Ἡ Κυβέρνησις ἐγλύτρωσε τὸ ἔθνος !

Καὶ ἄλλη :

Ὁ Βαλσαμάκης, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ μακροῦ λόγου του, ξεροτρίβει τὰ χέρια μὲ τὸ μανδύλι του, ἵσως διὰ νὰ ἦνε ἕτοιμος εἰς μομφὴν τινα ἐκ τῆς δεξιᾶς νὰ ἀποδείξῃ καθαρὰς τὰς χεῖράς του.

Ὁ αὐτὸς ἀναγινώσκει ἰταλικὴν τινα περικοπὴν, καὶ ἀκούει τριγύρω του ἀπὸ πολλοὺς βουλευτάς :

— Ἐμεῖς δὲν ξέρουμε *λατινικά* !

Καὶ ἄλλη :

Ἡ θέα τῶν δύο Ὀθωμανῶν ἀντιπροσώπων, σιγηλῶν καὶ ἀπαθῶν εἰς τὰς θέσεις των, ἡ ὁποία μὲ βυθίζει εἰς τοὺς ῥαθυμοτέρους Ἀνατολικούς ῥεμβασμούς, καὶ βλέπω πρὸ ἐμοῦ προτασσόμενα τσιμπούκια καὶ καφέδες τῆς Μένκας καὶ ζάλφια χρυσοπάρυφα καὶ οὐρὶ καὶ πιλάφια, καὶ ὅλον τὸ ἀθάνατον Τουρκικὸν κείρι.

Καὶ μία οὐρανία ἐκπληξίς !

Νὰ ὁμιλῇ ὁ κ. Ῥηγόπουλος, νὰ περιμένῃς ἀστέρας καὶ ἀστρονόμους, Ἀτλαντικούς καὶ πολυπόδας, κόσμους καὶ φιλοσοφίας, καὶ νὰ ἀκούσῃς ἀπλούστατα καὶ μόνον περὶ ἐνὸς γηπέδου εἰς Πάτρας !

Καὶ τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἀπολαύσεως.

Ὁ Τσιβανόπουλος τοῦ Χαῖᾶ ἐπὶ τοῦ Βήματος.

Φωνὴ καὶ ἀνάστημα ἐν ἀμίλλῃ λιγυρότητος.

Κρατεῖ ἀνὰ χεῖρας μικρὸ χαρτάκι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀρύε-
ται τὰς σημειώσεις του, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὠρύεται τὰ ἔπη του.

Προτίθεται νὰ συστήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν, καὶ λέγει αὐτολεξεῖ :

— Κύριε ὑπουργέ, νὰ φροντίσετε νὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν !

Καθ' ὃ ἱστορικός, ἐργάζεται διὰ τὴν ἱστορίαν· θέλει νὰ ποικίλῃ καὶ καταστήσῃ ἐνδιαφερούσας τὰς σελίδας του· καὶ λέγει πρὸς τοὺς ὑπουργούς :

— Ἔχετε ἀνάγκην εἰδικοῦ δικαστηρίου !

Ὁ Ράλλης κλίνων εἰς τὸ οὖς τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ δυνατὰ, ὅσῳ ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸν ἀγορεύοντα :

— Εἶναι καιρὸς νὰ φέρωμεν τὸ ἐγγράφον τοῦ εἰσαγγε-
λέως . . .

Ὁ Τσιβανόπουλος ἐκρήγνυται· βροντῇ τὰ λόγια του· ἀ-
στραπὴ τὸ βλέμμα του· κεραυνὸς τὰ χέρια του, τὰ ὅποια
παταγωδέστατα κτυπᾷ ἐπὶ τοῦ βήματος.

Πολλοὶ βουλευταῖ. Ἀγάγια μὴ σπάσῃ τὰ σανίδια !

Ὁ Τσιβανόπουλος κτυπᾷ πεσματωδέστερον, ἀναπηδᾷ τὸ
πλῆρες ὕδατος ποτήρι, καὶ χύνεται τὸ νερό.

Βουλευταὶ ἐκ τῆς δεξιᾶς. Καλήτερα νὰ χύνετο
ἔσθ' κεφάλι σου !

Τσιβανόπουλος πρὸς τὸν Ράλλον· Εἶσαι συκοφάντης
ἐσθ', ναί, συκοφάντης· δὲν εἶσαι εἰς τὸ ὑπουργεῖόν σου, εἶσαι
ἐνώπιον τοῦ ἔθνους !

Ράλλης. Τολμᾷς νὰ ὁμιλῇς, ἄνθρωπος καταδιωκόμενος·
ἐπὶ κοινῷ ἐγκλήματι ;

Τσιβανόπουλος. Μπάμ ! μπούμ, μπάμ ! μπούμ !

Ὁ ζουρνᾶς τοῦ Μίληση. Κύριε Πρόεδρε, προστα-
τεύσατε τὸν ἀγορεύοντα !

Τὸ στόμα τοῦ κ. Προέδρου. Εἶνε κοινοβουλευ-
τικὴ συζήτησις αὕτη ;

Κουκουλέζας πρὸς τὴν ἀριστεράν. Δὲν καταδέχομαι
νὰ ὁμιλῶ πρὸς σᾶς !

Τσιβανόπουλος τὸ *χαῖᾶ* του. Μπάμ ! μπούμ, μπάμ,
συκοφάντα !

Καὶ τὸ μὴ παραιτέρω τοῦ μὴ περαιτέρω τῆς ἀπολαύσεως !

Ὁ Ράλλης διαδεχόμενος εἰς τὸ Βῆμα τὸν Τσιβανόπου-
λον διὰ νὰ ἀναγνώσῃ ἐγγράφον πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ εἰσαγ-
γελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, ζητοῦντος ἄδειαν νὰ κατα-
διώξῃ τὸν ἀνωτέρω Κύριον ἐπὶ ἀπάτῃ.

Τρίτη—16 Νοεμβρίου.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σημερινοῦ ταξιδείου φυσάει
ἄνεμος ἐναντίος εἰς τὰ πανιὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτοις κανὲν παρατράγωδο, καμμία σύγχυσις, καμ-
μία δυνατὴ φουσκοθαλασιὰ, κανεὶς σκόπελος δὲν διακόπτει
τὴν πορείαν τοῦ караβιου.

Μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅταν ἐπῆρε τὸ τιμόνι ἔσθ' ἡμεῖς ὁ
κ. Ῥηγόπουλος, ἐξαλίσθη καμμάτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτι-
κῶν . . . τί νὰ κάμῃ, δὲν εἶναι μαθημένος ἀπὸ θάλασσα . . .
ἀλλὰ συνήλθε γρήγορα.

Θάρρος, θάρρος ! μετὰ πολὺν χρόνον χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου
—βήματος, ὁ Ζηνόπουλος, ἀφοῦ πρῶτον μᾶς ἀπεκοίμησεν
ἀποσταμένους, εἰς μάτην προσπαθοῦντας νὰ διακρίνωμεν ἐν
τῷ ἀτέρμονι πελάγει τοῦ λόγου του γραμμὴν τινα παρήγο-
ρον προσεχοῦς τέλους, μᾶς ἐξυπνᾷ περὶ τὸ λυκαυγὲς διὰ νὰ
μᾶς δείξῃ μακρὰν τὴν κυανὴν ἀκτὴν τῆς ψηφοφορίας.

Αὔριον, αὔριον θ' ἀράξωμεν ἐκεῖ. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν ὑφι-
στάμεθα τὴν ἐπῆρειαν ἀντικατοπτρισμοῦ τινος ὡς πρὸ τῶν
οἰκονομικῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Καλλιγᾶ, κατὰ τὸν Ῥηγόπουλον.

Δύο ὑψηλὰ μαῦρα ἐπανωφόρια, τὸ ἐν ἀπὸ τὴν Αἰγιάλειαν,
τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰς Πάτρας, θερμαίνουσι τὸ βῆμα.

Ἄλλ' ὁ μὲν Ῥηγόπουλος τὸ τρίτον ἤδη ἀγγελοκρούε-
ται· δηλ. τρίτην φορὰν ἐν τῇ παρουσίᾳ Συνόδῳ ἐπὶ τὸ βῆ-
μα φέρεται, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ὑποφέρεται ἀπὸ τὸν Στε-
φανίδην, ὅστις συνειθίζει στερεοτύπως, μόλις κατερχόμενον,
νὰ τὸν χαιρετίζῃ δι' ἀρχαίων γνωμικῶν παρὰ πολὺ δημοτικῶν
διὰ τὴν τραχεῖαν εἰλικρινείαν.

Ὁ δὲ κ. Μεσσηνέζης πρῶτην φορὰν ἀκούεται ἀπὸ τῆς
ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς.

Ἀμφότεροι δίδουσι χροιάν τινα πομπῆς εἰς τοὺς λόγους των· ἀλλ' ἂν ὁ πρῶτος ἀγαπᾷ νὰ ἀτενίσῃ ὑψηλὰ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς, ὁ δεύτερος ἀγαπᾷ νὰ στρέφῃ πρὸς τὰς βαθεῖας χώρας τοῦ χθὲς.

Ὡστε ἂν ὁ κ. Μεσσηνέζης εἶναι ὁ ρήτωρ τοῦ παρελθόντος, ὁ Ῥηγόπουλος ἦνε ὁ ρήτωρ τοῦ μέλλοντος.

Ὁ βουλευτὴς Αἰγιαλείας ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ ὑπουργείου, διότι, λέγει, «ὁ Τρικούπης πιστεύει εἰς τὸ ἐγὼ, οὐχὶ εἰς τὴν ἰδέαν· πιστεύει εἰς τὸν συναιτερισμὸν, ὅπωςδὴποτε καὶ ἂν γίνεταί· καὶ εἶχε ὡς σύνθημα ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα.»

Κηρύσσει δὲ καὶ οὗτος τὴν φορολογίαν τοῦ κεφαλαίου, εἰς ὃ καταλήγουσιν πάντες οἱ ἀγορηταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ φορολογία τοῦ κεφαλαίου εἶνε ἡ σημαία των.

Μὲ τὸ κεφάλαιον κτυπῶσι κατακέφαλα τὴν Κυβέρνησιν· μὲ τὸ κεφάλαιον ἐλπίζουν νὰ τῆς κόψουν τὸ κεφάλι.

Ἄν ἦνε Ἡρακλεῖς... Ὁ λόγος τοῦ κ. Μεσσηνέζης ἔχει πολλὴν λυρισμὸν, ἔχει πολὺ ἐγὼ· δὲν στερεῖται σθένους, ὅταν μάλιστα οἱ λόγοι του, ὅπως ἐξέρχονται, πνευστιῶντες, σὰς κάμνουν νὰ νομίζετε ὅτι ἔχει σθένος· καὶ πάλιν μὲ τὴν πνευστιῶσαν ἀπαγγελίαν του νομίζετε ὅτι ὅσα λέγει ἐξέρχονται, οὐχὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς του, ἀλλ' εὐθὺς ἐκ τῆς καρδιάς. Καὶ τὸ παράστημά του ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀγαλματῶδες καὶ εὐθυτενές, εἶνε τὸ ρητορικώτερον πάντων.

Ἐκ τῶν τάξεων τῆς δεξιᾶς μόνον μία φωνή, ἡ τοῦ κ. Φωτῆλα, ἐγείρεται καὶ αὐτὴ διὰ νὰ εἴπῃ τὸ ἐξῆς, ἱστορικώτατον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐθουρύνουν ἐντὸς ἐνὸς θεωρείου:

— Κύριε Πρόεδρε, κενώσατε τοὺς θουρῶντας!

Καραμέλαις ἀπὸ τὸ χαλβατζίδικο τοῦ Ῥηγοπούλου:

— Ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς πᾶσης Κυβερνήσεως· ὁ παρὼν προϋπολογισμὸς παριστᾷ ἐντὸς μίαν Ἑριννῶν· πρέπει νὰ στηλιτευθῇ!

— Τὸ ὑπουργεῖον κατήρτισε λεγεῶνας ὑπαλλήλων· καὶ ὅταν ἀναφέρω λεγεῶνας, ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου οἱ λεγεῶνες τῶν δαιμόνων τοῦ Εὐαγγελίου.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰσπανίας ἦτο ἐξοικονόμησις θέσεως· Διατί διωρίσθη; Βεβαίως διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ὠραίων γυναικῶν τῆς Ἀνδαλουσίας!

— Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μοι ὑπενθύμισε τὴν κωμῆδιαν τοῦ Μολιέρου, ἐνθα οἱ ἱατροὶ συσκέπτονται περὶ τοῦ ἀσθενοῦς διὰ νὰ ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης των.

— Τὰ οικονομικὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Καλλιγᾶ μοι ὑπέμνησαν σελίδα τινὰ τοῦ Δὸν Κισσώτ.

Ἄλλὰ κ' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω διατί ἡ ἰσχνὴ καὶ ἡ κωμικοτραγικὴ φυσιογνωμία τοῦ κ. Ρηγοπούλου μοι ἐνθυμίζει τὸν Ροσσενάντε, τὸ περίφημο ἄλλογο τοῦ ἀνωτέρω ἥρωος τοῦ Κερβάντε.

Κουτρούλης.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ράλλης φαίνεται ἀξιῶν ὅτι οἱ φεύγοντες ἀπὸ τοῦ κόμματός του βουλευταὶ εἶναι κατὰ χρεὶν πρὸς τὸ ἀνέκδοτον ὑπουργεῖον Τρικούπη καὶ τοὺς καταδιώκει μὲ σημειώσεις καὶ ἐπικαλεῖται φαίνεται ἵνα καὶ διὰ προσωπικῆς κινήσεως τοὺς διατηρήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἀλλὰ προσω-

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἰδε ἀριθ. 373)

— Εὐγνωμονῶ, μῆτέρ μου. Θὰ φυλαχθῶ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μου κατὰ τοῦ πειρασμοῦ.

— Ναί, καλῶς θὰ πράξῃς.

Ἐν τούτοις ἡ Σεντίνα, ἀφοῦ ἔτεινε τὸ οὖς ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ οὐδὲν κατώρθου ν' ἀκούσῃ, ὠργίσθη, καὶ ἐν ἑλλείψει ἀληθοῦς ἱστορίας ἐπλασεν ἀφ' ἑαυτῆς τοιαύτην τινὰ, ὅπως ἀνόητον, ἣν καὶ ἔσπευσε νὰ διηγηθῇ πρὸς τὴν μάγειρον.

— Εἰξεύρεις τίποτε, θεῖα Ῥαλοῦ; τῇ εἶπε.

— Τί νὰ εἰξεύρω;

— Ἡ κυρία ἔχει κατὶ, δὲν εἶναι καλὰ.

— Τί ἔχει;

— Αὐτὸ τὸ εἰξεύρει ἡ Ἡγουμένη, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξομολογεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

— Τότε τί μοι τὸ λέγεις;

— Ἄν σοι εἴπω τίποτε, δὲν θὰ μὲ προδώσῃς;

— Ὅχι. Τί μὲ μέλει ἐμέ!

— Ἀκουσε λοιπόν. Ἡ κυρία ἀπηλπίσθη καὶ δὲν ἐλπίζει πλέον νὰ τεκνοποιήσῃ.

— Λοιπόν;

— Μὲ τὸν ἄνδρα της δηλαδή.

— Ἐπειτα;

— Ἐπειτα αὐτὸ τῆς κοστίζει.

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν φροντίζει νὰ εὕρῃ τρόπον νὰ φωτισθῇ.

— Νὰ φωτισθῇ τί;

— Νὰ φωτισθῇ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα;

— Μὲ φάρμακα δηλαδή;

— Μὲ φάρμακα ὅχι. Ὅσα ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον ἡ κυρία τὰ ἐξήντηλσε.

— Τότε, πῶς θὰ ἀποκτήσῃ τέκνα;

— Ἀθῶα, ὅπως εἶσαι σύ, Ῥαλοῦ!

— Τί μὲ λέγεις; δὲν ἐννοῶ.

— Βέβαια δὲν ἐννοεῖς.

— Πῶς λοιπόν;

— Χωρὶς φάρμακα.

— Πῶς γίνεται;

— Καθὼς ὅλαι αἱ γυναῖκες.

— Ἀλλὰ μ' ἐξάλισες. Δὲν ἐννοῶ τίποτε.

— Στάσου. Ἄς φέρωμεν ἐν παράδειγμα.